

Bůh Syn část třetí.

Vítám vás k dalšímu studiu tématu, co učí Bible o Bohu Synu. Mimo jiné budeme přemýšlet o otázce proč se Kristus musel stát člověkem. Bible uvádí různé důvody, proč Kristus musel mít lidskou přirozenost.

a) *Aby byl veleknězem pro lidský rod.* Jako Mesiáš měl Ježíš zaujmout postavení velekněze neboli prostředníka mezi Bohem a člověkem (Žd 4:14-16). Tato funkce vyžadovala lidskou přirozenost. Kristus vyhověl všem podmínkám: aa) „Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti.“ (Žd 5:2) ab) „Proto musil být ve všem jako jeho bratři, aby se stal veleknězem milosrdným a věrným.“ (Žd 2:17) ac) „Protože sám prošel zkouškou utrpení, může pomoci těm, na které přicházejí zkoušky.“ (Žd 2:18) ad) „Na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“ (Žd 4:15)

Židům 4:14-16 ¹⁴Když máme tak úžasného velekněze - Božího Syna Ježíše, který vešel až do nebe – držme se pevně svého vyznání. ¹⁵Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu. ¹⁶Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a našli milost, když potřebujeme pomoci.

Židům 5:2 Dovede být shovívavý k nevědomým a zbloudilým – vždyť i on sám podléhá slabosti,

Židům 2:17 Proto se musel ve všem připodobnit svým sourozencům, aby se před Bohem stal jejich milosrdným a věrným veleknězem a mohl vykonat oběť smíření za hříchy lidu.

Židům 2:18 Protože sám trpěl ve svých zkouškách, může teď pomoci těm, kdo procházejí zkouškami.

Židům 4:15 Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu.

b) *Aby zachránil i toho nejhříšnějšího člověka.* Aby se setkal s lidmi tam, kde jsou, a zachránil ty, kteří ztratili všechnu naději, ponížil se na úroveň služebníka (Fp 2:7).

Filipským 2:7 Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu.

c) *Aby obětoval svůj život za hříchy světa.* Kristova božská přirozenost nemůže zemřít. Aby Kristus mohl zemřít, musel mít lidskou přirozenost. Stal se člověkem a obdržel mzdu hříchu – smrt (Ř 6:23; 1 K 15:3). Jako člověk zakusil smrt za všechny (Žd 2:9).

Římanům 6:23 Odměnou hříchu je totiž smrt, ale Božím darem je věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.

1. list Korintským 15:3 Předal jsem vám to hlavní, co jsem sám přijal: Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem,

Židům 2:9 Vidíme ale Ježíše – který se stal o málo nižším než andělé – jak je nyní pro utrpení smrti korunován slávou a ctí, neboť z Boží milosti zakusil smrt za nás za všechny.

d) *Aby byl naším příkladem.* Aby dal příklad, jak mají lidé žít, musel Kristus jako člověk žít bezhříšným životem. Jako druhý Adam vyvrátil mýtus, že lidé nemohou zachovávat Boží zákon a zvítězit nad hříchem. Dokázal, že člověk může být věrný Boží vůli. Kde první Adam selhal, tam druhý Adam dosáhl vítězství nad hříchem a satanem. Stal se tak naším Spasitelem a naším dokonalým příkladem. V jeho síle může být jeho vítězství i naším vítězstvím (J 16:33).

Jan 16:33 Toto vše jsem vám pověděl, abyste ve mně našli pokoj. Na světě zakoušíte soužení, ale buďte stateční – já jsem přemohl svět.“

Pohledem na něj „jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě“ (2 K 3:18). „S pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle... myslíte na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu.“ (Žd 12:2.3) „Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích.“ (1 Pt 2:21; viz také J 13:15)

2. list Korintským 3:18 My všichni s odkrytou tváří jako v zrcadle odrážíme Pánovu slávu a tehdy jsme Pánovým Duchem proměňováni k jeho obrazu, od slávy k slávě.

Židům 12:2.3 ²Nespouštějme oči z Ježíše, původce a završitele naší víry, který pro radost, ležící před ním, nedbal na hanbu, podstoupil kříž a usedl po pravici Božího trůnu. ³Uvědomte si, jaké nepřátelství hříšníků vůči sobě vydržel, abyste neochabli a neklesali na duchu.

1. list Petrův 2:21 Vždyť právě k tomu vás povolal! Sám Kristus trpěl za vás, a tak vám dal příklad, abyste šli v jeho šlépějích:

Jan 13:15 Dal jsem vám příklad, abyste se chovali, jako jsem se já zachoval k vám.

Spojení dvou přirozeností

Ježíš Kristus má dvě přirozenosti – božskou a lidskou. Je tedy Boho-člověkem. Pamatujme však, že vtělení je akt, kdy věčný Boží Syn vzal na sebe lidskou přirozenost; není to člověk Ježíš, který dosáhl božství. Jde o pohyb od Boha k člověku, nikoli od člověka k Bohu.

V Ježíši se tyto dvě přirozenosti spojily v jedné osobě. Všimněme si následujícího biblického svědectví.

V Kristu se spojují obě přirozenosti. V Kristu není přítomna pluralita trojjediného Boha. Bible popisuje Ježíše jako jednu osobu, ne dvě. Různé texty se zmiňují o božské i lidské přirozenosti, ale mluví pouze o jedné osobě. Pavel popsal Ježíše Krista jako Božího Syna (božská přirozenost), který se narodil z ženy (lidská přirozenost; Ga 4:4). Takto byl Ježíš „způsobem bytí roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl“ (božská podstata), „nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí“ (lidská podstata; Fp 2:6.7).

Filipským 2:6.7 ⁶Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu.

Kristovu dvojí přirozenost netvoří abstraktní božská moc nebo vliv, který je spojen s jeho lidstvím. Jan řekl: **Jan 1:14** To Slovo se stalo tělem a přišlo žít mezi nás. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.

Římanům 8:3 Co bylo pro Zákon kvůli slabosti těla nemožné, to vykonal Bůh: Poslal svého vlastního Syna, aby se vypořádal s hříchem v těle, jaké má hříšný člověk. Na tomto těle odsoudil hřích,

1. list Timoteovi 3:16 Tajemství zbožnosti je bezesporu veliké: On byl zjeven v těle, ospravedlněn v Duchu, ukázán andělům, zvěstován pohanům, vírou přijat ve světě a vyzvednut do slávy.

1. list Janův 4:2 Podle tohoto poznávejte Božího Ducha: každý duch, který vyznává Ježíše Krista příslého v těle, je z Boha.

Jednota dvou přirozeností. Bible někdy popisuje Syna Božího z hlediska jeho lidské přirozenosti. Bůh vykoupil svou církev svou vlastní krví. **Skutky 20:28** Dbejte tedy na sebe i na celé stádo, jehož správci vás Duch svatý ustanovil, abyste pásli Boží církev, kterou vykoupil svou vlastní krví.

Koloským 1:13.14 ¹³On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna, ¹⁴v němž se nám dostalo vykoupení, totiž odpuštění hříchů.

Na jiných místech Písmo charakterizuje Syna člověka z pohledu jeho božské přirozenosti

Jan 3:13 Nikdo nevystoupil do nebe, jedině ten, který sestoupil z nebe, Syn člověka.

Jan 6:62 A co kdybyste viděli Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve?

Římanům 9:5 jejich jsou otcové a z nich tělesně pochází Kristus, který je nade vším, Bůh požehnaný navěky! Amen.

Když Kristus přišel na svět, bylo pro něj připraveno „tělo“ (Židům 10:5). Když na sebe vzal lidství, jeho božství obléklo lidství. Nestalo se tak na základě přeměny lidské přirozenosti na božskou nebo božské na lidskou. Nevzdal se své přirozenosti, ale vzal na sebe lidství. Tak se spojilo božství s lidstvím.

Židům 10:5 A proto Kristus, když přichází na svět, říká: „Oběti ani dary sis nepřál, místo toho jsi mi tělo připravil;

Při vtělení Kristus nepřestal být Bohem ani nebyla jeho božská přirozenost zredukována na lidskou přirozenost. Každá přirozenost si zachovala své postavení. Pavel říká: **List Koloským 2:9** V něm je tělesně přítomná veškerá plnost Božství. Při ukřižování zemřela jeho lidská přirozenost, ne jeho božství, neboť to nebylo možné.

Nutnost spojení dvou přirozeností. Pochopení vzájemného vztahu dvou Kristových přirozeností poskytuje důležitý pohled na Kristovo poslání a na naše spasení.

1. *Aby smířil lidstvo s Bohem.* Jen božsko-lidský Spasitel mohl přinést spasení. Při vtělení na sebe Kristus vzal lidství, aby na věřící mohla být přenesena jeho božská přirozenost. Pro zásluhy krve Boho-člověka mohou mít věřící účast na božské přirozenosti (2 Pt 1:4).

2. **list Petrův 1:4** Takto nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste skrze ně získali účast na Boží povaze a unikli zkáze, do níž se svět ve své žádostivosti rítí.

Žebřík v Jákobově snu symbolizuje Krista, který se s námi setkává tam, kde se nacházíme. Vzal na sebe lidskou přirozenost a zvítězil, abychom i my přijetím jeho přirozenosti mohli zvítězit. Jeho božská ruka se dotýká Božího trůnu, zatímco jeho lidství drží nás a spojuje tak lidi s Bohem a zemi s nebesy.

Spojení božské a lidské přirozenosti činí Kristovu smířčí oběť účinnou. Život bezhříšné lidské bytosti ani život anděla nemohl shladit hříchy lidstva. Vykoupit lidstvo mohl jen božsko-lidský Stvořitel.

2. *Aby zahalil božství lidstvím.* Kristus zahalil své božství lidskou přirozeností, odložil svou nebeskou slávu a majestát, aby hříšníci mohli žít v jeho přítomnosti a nebyli zničeni. Ačkoli byl stále Bohem, neprojevoval se jako Bůh (Fp 2:6-8).

Filipským 2:6-8 ⁶Ačkoli sdílel Boží podstatu, na své rovnosti s ním netrval. ⁷Místo toho se vzdal sám sebe: přijal podstatu služebníka, vzal na sebe lidskou podobu. ⁸Ocitl se v těle jako člověk, ponížil se a byl poslušný, a to až k smrti – k smrti na kříži!

3. *Aby žil vítězně.* Samotné Kristovo lidství by nikdy nemohlo odolat mocným svodům satana. Byl schopen přemoci hřích, protože jak je psáno v **Listu Koloským 2:9** V něm je tělesně přítomná veškerá plnost Božství. Spoléhal plně na svého Otce **Jan 5:19.30** ¹⁹Ježíš jim odpověděl: "Amen, amen, říkám vám: Syn nemůže sám od sebe dělat nic, jedině to, co vidí dělat Otce. Cokoli dělá on, to podobně dělá i Syn. ³⁰Sám od sebe nemohu dělat nic. Jak slyším, tak soudím a můj soud je spravedlivý, protože nehledám svou vůli, ale vůli Toho, který mě poslal.

Jan 8:28 Proto jim Ježíš řekl: „Až vyzdvihnete Syna člověka, tehdy poznáte, kdo jsem. Nic nedělám sám od sebe, ale mluvím, jak mě naučil Otec.

Jeho „božská moc spojená s lidstvím dosáhla pro člověka nekonečného vítězství“.

Kristova zkušenost vítězného života není jeho výlučnou předností. Nepoužíval žádnou sílu, kterou by nemohlo použít i lidstvo. I my se můžeme „dát prostoupit vší plností Boží“ **Efezským 3:19** Skrze Kristovu božskou moc můžeme mít přístup ke všemu, „čeho je třeba k zbožnému životu“.

Klíčem k této zkušenosti víry jsou „vzácná a převeliká zaslíbení“. **2. list Petrův 1:3.4** ³Všechno, co potřebujeme k životu a zbožnosti, nám darovala jeho božská moc, když jsme poznali Toho, který nás povolal ve své slávě a ušlechtilosti. ⁴Takto nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste skrze ně získali účast na Boží povaze a unikli zkáze, do níž se svět ve své žádostivosti řítí.

Ježíš nabízí tutéž moc, se kterou zvítězil, takže všichni mohou věrně poslouchat a vítězně žít. Kristus nás povzbuzuje zaslíbením o vítězství: **Zjevení 3:21** Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na mém trůnu, jako jsem i já zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůnu.

Úřady Ježíše Krista

Úřady proroka, kněze a krále byly jedinečné. Obecně vyžadovaly posvěcující obřad pomazání (1 Kr 19:16; Ex 30:30; 2 S 5:3). Proroctví ukazovala na budoucího Mesiáše – Pomazaného, který měl zastávat všechny tyto tři úřady. Kristus koná své dílo jako prostředník mezi Bohem a námi skrze úřad proroka, kněze a krále. Kristus prorok nám zvěstuje Boží vůli, Kristus kněz nás zastupuje před Bohem a zjevuje nám Boha a Kristus král uplatňuje Boží laskavou autoritu nad svým lidem.

1. Královská 19:16 Pak pomazeš Jehua, syna Nimšiho, za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šafatova z Abel-mecholy, pomazeš za proroka místo sebe.

Exodus 30:30 Pomazeš také Árona s jeho syny a posvětiš je, aby mi konali kněžskou službu.

2. Samuelova 5:3 Když tehdy za králem do Hebronu přišli všichni stařešinové Izraele, král David s nimi v Hebronu uzavřel smlouvu před Hospodinem a oni Davida pomazali za krále nad Izraelem.

Kristus prorok. Bůh zjevil Mojžíšovi Kristův prorocký úřad: „Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáží.“ (Dt 18:18) Kristovi současníci poznali, že se tato předpověď naplnila (J 6:14; 7:40; Sk 3:22.23).

Deuteronomium 18:18 Zprostřed jejich bratrů jim vzbudím proroka, jako jsi ty. Vložím svá slova do jeho úst a on jim poví vše, co mu přikáží.

Jan 6:14 Když lidé viděli, jaký zázrak udělal, říkali: „Je to opravdu ten Prorok, který měl přijít na svět!“

Jan 7:40 Jakmile to uslyšeli, mnozí v zástupu říkali: „Je to opravdu ten Prorok.“

Skutky 3:22.23 ²²Už Mojžíš řekl našim otcům: „Hospodin, váš Bůh, vám vzbudí z vašich bratrů Proroka, jako jsem já – toho poslouvejte. ²³Každý, kdo by toho Proroka neposlechl, bude vyobcován z lidu.“

Ježíš o sobě mluvil jako o „proroku“ (L 13:33). Zvěstoval s prorockou mocí (Mt 7:29) zásady Božího království (Mt 5.–7. kap.; 22:36-40) a odhaloval budoucnost (Mt 24:1-51; L 19:41-44).

Lukáš 13:33 Dnes, zítra i pozítří musím pokračovat v cestě. Kde jinde by měl prorok zemřít než v Jeruzalémě?

Matouš 7:29 Učil je totiž jako ten, kdo má zmocnění, a ne jako znalci Písma.

Matouš 22:36-40 ³⁶„Mistře, které je největší přikázání v Zákoně?“ ³⁷Ježíš mu řekl: „Miluj Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ ³⁸To je první a největší přikázání. ³⁹Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ ⁴⁰V těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Matouš 24:1-51 ¹Tehdy Ježíš odešel z chrámu. Cestou k němu přistoupili jeho učedníci, aby mu ukázali chrámové stavby. ²On jim ale řekl: „Vidíte to všechno? Amen, říkám vám, že tu nezůstane kámen na kameni. Všechno bude zbořeno.“ ³Když se pak posadil na Olivetské hoře, přistoupili k němu učedníci o samotě. „Řekni nám, kdy to bude?“ ptali se. „Jaké bude znamení tvého příchodu a konce světa?“ ⁴Ježíš jim odpověděl: „Dávejte pozor, aby vás někdo nesvedl. ⁵Mnozí přijdou pod mým jménem se slovy: ‚Já jsem Mesiáš‘ a svedou mnohé. ⁶Až uslyšíte válečný hluk a zprávy o válkách, hleďte, abyste se nestrachovali. Musí to přijít, ale to ještě nebude konec. ⁷Národ povstane proti národu a království proti království a na různých místech vypuknou hladomory a zemětřesení. ⁸To všechno jsou jen počátky porodních bolestí. ⁹Tehdy vás budou trápit a zabíjet a kvůli mému jménu vás budou nenávidět všechny národy. ¹⁰Tehdy mnozí odpadnou a budou se vzájemně zrazovat a nenávidět ¹¹a povstane mnoho falešných proroků a svedou mnohé. ¹²A protože se rozšíří špatnost, láska mnohých vychladne. ¹³Kdo však vytrvá až do konce, bude zachráněn. ¹⁴Toto evangelium o Království bude kázáno po celém světě na svědectví všem národům. A potom přijde konec.“ ¹⁵„Až uvidíte na svatém místě stát ‚otřesnou ohavnost‘, o níž mluvil prorok Daniel (kdo čte, rozuměj), ¹⁶tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor. ¹⁷Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si z domu něco vzal, ¹⁸a kdo na poli, ať se nevrací zpátky ani pro plášť. ¹⁹Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím. ²⁰Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zimě nebo v sobotní den. ²¹Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké do té doby nebylo od počátku světa a jaké už nikdy nebude. ²²Kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny. ²³Kdyby vám tehdy někdo řekl: ‚Hle, Mesiáš je tu!‘ anebo: ‚Tady je!‘ nevěřte. ²⁴Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené. ²⁵Hle, řekl jsem vám to předem. ²⁶Řeknou-li vám: ‚Pohleďte, je na poušti!‘ nevycházejte; anebo: ‚Hle, je na tajném místě,‘ nevěřte. ²⁷Příchod Syna člověka nastane jako blesk – rozzáří oblohu od východu až na západ. ²⁸‚Kde je mrtvola, tam se slétnou supi.‘“ ²⁹„Hned po soužení oněch dnů ‚slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo, hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí.‘ ³⁰Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí. ³¹A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý. ³²Poučte se od fíkovníku tímto podobenstvím: Když jeho větve konečně začnou rašit a nasazovat listy, víte, že se blíží léto. ³³Stejně tak, až uvidíte toto vše, vězte, že se už blíží, že už je ve dveřích! ³⁴Amen, říkám vám, že to pokolení nepomine, než se to všechno stane. ³⁵Nebe a země pominou, ale má slova nikdy nepominou. ³⁶Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani nebesští andělé, ani Syn – jedině sám můj Otec. ³⁷Jak ale bylo za dnů Noemových, tak bude i při příchodu Syna člověka. ³⁸Stejně jako ve dnech před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly se až do dne, kdy Noe vešel do archy, ³⁹a ničeho si nevšimli až do chvíle, kdy přišla potopa a všechny smetla, tak to bude i při příchodu Syna člověka. ⁴⁰Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán. ⁴¹Dvě budou mlít mlýnským kamenem; jedna bude vzata a druhá zanechána. ⁴²Proto bděte, neboť nevíte, ve které chvíli přijde váš Pán. ⁴³Uvažte – kdyby hospodář věděl, ve kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a nenechal by ho vloupat se do jeho domu. ⁴⁴Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v nečekanou chvíli. ⁴⁵Kdo je tedy věrný a moudrý služebník, kterého pán ustanovil nad svým služebnictvem, aby jim dával pokrm v patřičný čas? ⁴⁶Blaze služebníkovi, kterého pán při příchodu zastihne, že tak jedná. ⁴⁷Amen, říkám vám, že ho ustanoví nade vším svým majetkem. ⁴⁸Zlý služebník by si v srdci řekl: ‚Můj pán je pryč nadlouho,‘ ⁴⁹a začal by bít své spoluslužebníky a jíst a pít s opilci. ⁵⁰Jeho pán ale přijde v den, kdy to nečeká, a v hodinu, kterou nezná, ⁵¹odhalí ho a vykáže ven mezi pokrytce. Tam bude pláč a skřípění zubů.“

Lukáš 19:41-44 ⁴¹Když dorazil na hřeben a uviděl město, rozplakal se nad ním: ⁴²„Ó kdybys poznalo aspoň v tento svůj den, co by ti přineslo pokoj! Teď je to ale tvým očím skryto. ⁴³Přijdou na tebe dny, kdy tě tví nepřátelé obklíčí valem a oblehnou tě. Sevřou tě ze všech stran ⁴⁴a srovnají tě se zemí, i své děti v tobě. Nenechají v tobě kámen na kameni, protože jsi nepoznalo čas svého navštívení.“

Před svým vtělením Kristus svým Duchem naplnil pisatele Bible a zjevil jim proroctví o svém utrpení i o následném oslavení (1 Pt 1:11). Po svém nanebevstoupení se dále zjevoval svému lidu. Písmo praví, že dává svému věrnému ostatku své „svědectví“ – „ducha proroctví“ (Zj 12:17; 19:10).

1. list Petřův 1:11 Pídili se po tom, na koho a na kdy jim ukazoval Kristův Duch, který byl v nich a předpovídal Mesiášovo utrpení a následnou slávu.

Zjevení 12:17 Tehdy se drak na ženu rozhněval a odešel svést boj s ostatními z jejího semene, kteří zachovávají Boží příkázání a drží se Ježíšova svědectví.

Zjevení 19:10 Padl jsem tedy k jeho nohám, abych se mu klaněl, ale on mi řekl: „Pozor, nedělej to! Jsem jen Boží služebník, tak jako ty a tvoji bratři, kteří mají Ježíšovo svědectví. Klaněj se Bohu!“ Vždyť Ježíšovo svědectví je duchem proroctví.

Kristus kněz. Boží slavnostní slib jasně ustanovil Mesiášovo kněžství: „Hospodin přísahal a nebude želet: Ty jsi kněz navěky podle Malkisedekova řádu.“ (Ž 110:4) Kristus nebyl potomek Áronův. Stejně jako Melchisedech i Kristus získal právo být knězem na základě Božího ustanovení (Žd 5:6.10; Žd 7). Jeho prostřednické kněžství mělo dvě fáze: pozemskou a nebeskou.

Žalm 110:4 Hospodin přísahal a nebude litovat: „Jsi knězem navěky podle řádu Melchisedechova.“

Židům 5:6.10 ⁶A jak říká zase jinde: „Jsi knězem navěky podle řádu Melchisedechova.“ ¹⁰když ho Bůh jmenoval veleknězem podle Melchisedechova řádu.

1. Kristovo pozemské kněžství. Ježíšovu pozemskou službu symbolizovala role kněze u oltáře zápalných obětí. Ježíš byl pro službu kněze dokonale připraven: byl pravý člověk, „povolal ho Bůh“, měl „ve věcech náležejících Bohu“ zvláštní úkol přinášet „dary i oběti za hříchy“ (Žd 5:1.4.10).

Židům 5:1.4.10 ¹Každý velekněz bývá vybírán z lidí, aby jako jejich zástupce přinášel Bohu dary a oběti za jejich hříchy. ⁴Tuto čest si nikdo nemůže přivlastnit, ale musí ho povolat Bůh tak jako Árona. ¹⁰když ho Bůh jmenoval veleknězem podle Melchisedechova řádu.

Kněz měl smiřovat věřící s Bohem prostřednictvím obětního systému, který představoval způsob dosažení smíření za hřích (Lv 1:4; 4:29.31.35; 5:10; 16:6; 17:11). Proto stálé obětování na oltáři zápalných obětí představovalo možnost neustálého smíření.

Leviticus 1:4 Vloží ruku na hlavu zápalné oběti a ta bude přijata jako jeho smířčí výkupné.

Leviticus 4:29.31.35 ²⁹Vloží ruku na hlavu této oběti za hřích a zabije ji na místě pro zápalné oběti. ³¹Všechn tuk odejme, jako se odnímá tuk pokojné oběti, a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako příjemnou vůni Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření a bude mu odpuštěno. ³⁵Všechn tuk odejme (tak jako se z jehněte odnímá tuk při pokojné oběti) a kněz jej nechá dýmat na oltáři jako ohnivou oběť Hospodinu. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.

Leviticus 5:10 Z druhého pak připraví zápalnou oběť podle pravidel. Tak za něj kněz vykoná obřad smíření kvůli hříchu, jehož se dopustil, a bude mu odpuštěno.

Leviticus 16:6 Přivede také svého býka k oběti za hřích, aby jím vykonal obřad smíření za sebe a za svůj dům.

Leviticus 17:11 Vždyť život těla je v krvi! Proto jsem vám ji určil na oltář, k vykoupení vašich životů. Vždyť krev, ta vykupuje život!

Tyto oběti však nestačily. Nemohly obětujícího učinit dokonalým, odstranit jeho hříchy nebo očistit svědomí (Žd 10:1-4; 9:9). Byly jen náznakem budoucího dobra (Žd 10:1; srov. 9:9.23.24). Starý zákon říká, že samotný Mesiáš zaujme místo těchto zvířecích obětí (Ž 40:7-9; Žd 10:5-9). Tyto oběti tedy ukazovaly na zástupné utrpení a smiřující smrt Krista Spasitele. On, Beránek Boží, se stal kvůli nám hříchem a zlořečeným; jeho krev nás očišťuje od všech hříchů (2 K 5:21; Ga 3:13; 1 J 1:7; srov. 1 K 15:3).

Židům 10:1-4 ¹Zákon je pouhým stínem dobra, jež mělo přijít, nikoli jeho skutečným obrazem. Neustálé každoroční obětování přece nikdy nemůže ty, kdo je přináší, přivést k dokonalosti. ²(Jinak by je účastníci této bohoslužby už dávno přestali přinášet, protože by byli jednou provždy očištěni od hříšného svědomí.) ³Těmito obětmi se ale hříchy jen každoročně připomínají; ⁴krev býků a kozlů přece nemůže hříchy nikdy odstranit.

Židům 9:9.23.24 ⁹V rámci toho dočasného podobenství se obětují dary a oběti, které však nikdy nemohou dokonale očistit svědomí toho, kdo se té bohoslužby účastní. ²³Takto bylo potřeba očišťovat obrazy nebeských věcí; samy nebeské věci však vyžadují lepší oběti. ²⁴Kristus přece nepřišel do svatyně udělané rukama (jež je pouhým zobrazením té pravé), ale do samotného nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.

Žalm 40:7-9 ⁷Oběti a dary sis neoblíbil, ale uši jsi mi otevřel: Nechtěl jsi oběti za hřích ani zápaly! ⁸Tehdy jsem řekl: „Hle, přicházím, jako je o mně v Knize napsáno. ⁹Mou radostí je konat vůli tvou, tvůj Zákon, Bože můj, v nitru nosím si.“

Židům 10:5-9 ⁵A proto Kristus, když přichází na svět, říká: „Oběti ani dary sis nepřál, místo toho jsi mi tělo připravil; ⁶zápaly a oběti za hřích neoblíbil sis. ⁷Tehdy jsem řekl: Zde jsem, Bože, jako je o mně v Knize napsáno, přicházím konat vůli tvou.“ ⁸Nejprve řekl: „Oběti ani dary, zápaly ani oběti za hřích“ (jež se obětují podle Zákona) „sis nepřál a neoblíbil,“ ⁹a potom dodal: „Zde jsem, abych konal tvou vůli.“ Tak ruší to první, aby ustanovil to druhé.

2. list Korintským 5:21 On toho, který byl bez hříchu, učinil hříchem kvůli nám, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.

List Galatským 3:13 Kristus nás vykoupil z prokletí Zákona, když se stal prokletím za nás (jak je psáno: „Proklet buď každý, kdo visí na dřevě“),

1. list Janův 1:7 Žijeme-li však ve světle, jako je on ve světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

1. list Korintským 15:3 Předal jsem vám to hlavní, co jsem sám přijal: Kristus zemřel za naše hříchy podle Písem,

Během své pozemské služby byl Kristus knězem i obětí. Jeho smrt na kříži byla součástí jeho kněžského díla. Po oběti na Golgotě se jeho přímluvná služba soustředila do nebeské svatyně.

2. Kristovo nebeské kněžství. Kněžská služba, kterou Ježíš zahájil na zemi, bude dokončena v nebesích. To, že se na zemi ponížil jako trpící Boží služebník, ho uschopnilo k tomu, aby se stal naším veleknězem v nebesích (Žd 2:17.18; 4:15; 5:2). Proroctví ukazuje, že Mesiáš měl být knězem sedícím na Božím trůnu (Za 6:13). Po vzkříšení byl ponížený Kristus vyvýšen. Nyní náš velekněz „usedl po pravici Božího trůnu v nebesích“ a slouží v nebeské svatyni (Žd 8:1.2; srov. 1:3; 9:24).

Židům 2:17.18 ¹⁷Proto se musel ve všem připodobnit svým sourozencům, aby se před Bohem stal jejich milosrdným a věrným veleknězem a mohl vykonat oběť smíření za hříchy lidu. ¹⁸Protože sám trpěl ve svých zkouškách, může teď pomoci těm, kdo procházejí zkouškami.

Židům 4:15 Nemáme ovšem velekněze neschopného cítit s našimi slabostmi, ale takového, který byl v každém ohledu zkoušen jako my, avšak zůstal bez hříchu.

Židům 5:2 Dovede být shovívavý k nevědomým a zbloudilým – vždyť i on sám podléhá slabosti,

Zachariáš 6:13 To on vystaví Hospodinův chrám a oblékne se v majestát. Usedne na svém trůnu jako vládce a bude na svém trůnu knězem – a to obojí bude ve shodě.

Židům 8:1.2 ¹To hlavní, o čem tu mluvíme, je ovšem to, že máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Velebnosti v nebesích. ²On je služebníkem té pravé svatyně – stánku, který nepostavil člověk, ale Hospodin.

Židům 1:3 On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očištění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech.

Židům 9:24 Kristus přece nepřišel do svatyně udělané rukama (jež je pouhým zobrazením té pravé), ale do samotného nebe, aby se za nás postavil před Boží tvář.

Kristus začal svou přímluvnou službu hned po svém nanebevstoupení. Vystupující oblak kadidla z chrámové svatyně představil Kristovy zásluhy, modlitby a spravedlnost, která činí naši bohoslužbu a modlitby příjemné Bohu. Kadidlo mohlo být obětováno pouze na rozžhavených uhlících z oltáře zápalných obětí. To ukazuje na úzké propojení přímluvné služby a smiřující oběti na oltáři. Tak je Kristovo přímluvné dílo založeno na zásluhách jeho úplného smíření skrze oběť.

Kristova přímluva je pro jeho lid povzbuzením: Kristus „přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně“ (Žd 7:25). Protože je Kristus prostředníkem svého lidu, všechny satanovy žaloby ztratily svůj právní základ (1 J 2:1; srov. Za 3:1). Pavel si klade řečnickou otázku: „Kdo je odsoudí?“ A pak ujišťuje, že Kristus sám je na pravici Boží a přimlouvá se za nás (Ř 8:34). Ježíš potvrzuje svou prostřednickou úlohu slovy: „Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to.“ (J 16:23)

Židům 7:25 Proto také může dokonale spasit ty, kdo skrze něj přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval.

1. list Janův 2:1 Toto vám píšu, moji drazí, abyste nehřešili. Kdyby někdo zhřešil, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista, toho Spravedlivého.

Zachariáš 3:1 Potom mi ukázal velekněze Jošuu, jak stojí před Hospodinovým andělem; po pravici mu stál satan, aby ho obviňoval.

Římanům 8:34 Kdo nás odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš zemřel, ale hlavně byl vzkříšen z mrtvých, je po Boží pravici a prosí za nás!

Jan 16:23 V ten den se mě nebudete ptát na nic. Amen, amen, říkám vám, že o cokoli poprosíte Otce v mém jménu, to vám dá.

Kristus král. **Žalm 103:19** „Hospodin si postavil trůn na nebesích, všemu vládne svou královskou mocí.“ Je samozřejmé, že Boží Syn jako jeden z Trojice má účast na Boží vládě nad celým vesmírem.

Kristus jako Boho-člověk bude vládnout těm, kdo ho přijali jako Pána a Spasitele.

Žalm 45:7 Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé.

Židům 1:8.9 ⁸ale o Synu říká: „Tvůj trůn, Bože, trvá na věčné věky, žezlo spravedlnosti je žezlo vlády tvé. ⁹Miluješ spravedlnost a zlo nenávidíš; to proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem radosti nad společníky tvé.“

Kristovo království nebylo zřízeno bez boje, protože se proti němu „srocují králové země a vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a jeho pomazanému, tedy (Mesiáši)“ (Ž 2:2). Ovšem jejich plány selhaly. Bůh ustanoví Mesiáše na svém trůnu.

Žalm 2:2 Králové světa povstali, vládcové strojí spiknutí proti Hospodinu a jeho Pomazanému:

Žalm 2:6.7 ⁶„Já sám jsem ustanovil svého krále na Sionu – své svaté hoře!“ ⁷Povím, co prohlásil Hospodin. Řekl mi: „Jsi můj syn, já jsem ode dneška Otcem tvým!“

Židům 1:5 Vždyť kterému z andělů Bůh kdy řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým“? A znovu: „Já jemu budu otcem a on mi bude Synem.“

Jeremiáš 23:5.6 ⁵Hle, přicházejí dny, praví Hospodin, kdy vzbudím Davidovi spravedlivý Výchonek. Ten bude vládnout jako moudrý král a nastolí v zemi právo a spravedlnost. ⁶Za jeho dnů bude Juda zachráněn a Izrael bude žít v bezpečí. A toto je jméno, jímž bude nazýván: HOSPODIN - NAŠE SPRAVEDLNOST.

Zachariáš 6:12.13 ¹²Muž jménem Výchonek vyraší zespoda a vystaví Hospodinův chrám. ¹³To on vystaví Hospodinův chrám a oblékne se v majestát. Usedne na svém trůnu jako vládce a bude na svém trůnu knězem - a to obojí bude ve shodě.'

Anděl Gabriel zvěstoval Marii, že tímto mesiášským vládcem bude Ježíš:

Lukáš 1:33 Bude navěky kralovat nad domem Jákobovým a jeho kralování bude bez konce.“

Židům 4:16 Proto přistupme k trůnu milosti se smělou důvěrou, abychom došli milosrdenství a naši milost, když potřebujeme pomoci.

Matouš 25:31 Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na trůnu své slávy.

1. Království milosti. Ihned poté, co první člověk zhřešil, bylo ustanoveno království milosti. Existovalo na základě Božího zaslíbení. Vírou se lidé stávali jeho občany. Do smrti Kristovy však nebylo ustaveno plně. Když Ježíš na kříži zvolal „Dokonáno jest!“, byly splněny požadavky pro plán vykoupení a byla podepsána nová smlouva (srov. Žd 9:15-18).

Židům 9:15-18 ¹⁵Kristus zemřel, aby vykoupil hříchy spáchané za první smlouvy, a tak se stal prostředníkem nové smlouvy, aby všichni povolání mohli přijmout zaslíbené věčné dědictví. ¹⁶U závěti se totiž musí prokázat smrt toho, kdo ji pořídil. ¹⁷Účinnost má pouze závěť zemřelých; dokud zůstavitel žije, závěť nenabývá platnosti. ¹⁸Proto ani ta první smlouva nebyla uzavřena bez krve:

Ježíšovo prohlášení „naplnil se čas a přiblížilo se království Boží“ (Mk 1:15) přímo poukazovalo na království milosti, které mělo být brzy ustanoveno jeho smrtí. Toto království založené na díle vykoupení, ne stvoření, přijímá své občany skrze znovuzrození. Ježíš prohlásil:

Marek 1:15 „Čas se naplnil - Boží království je blízko. Čiňte pokání a věřte evangeliu!“

Jan 3:5 Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Kdo se nenarodí z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království.“

Jan 3:3 Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, říkám ti: Pokud se někdo nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království.“

Marek 4:26-32 ²⁶Potom řekl: „Boží království působí, jako když člověk hodí zrna na zem. ²⁷Spí a vstává ve dne i v noci a to zrna klíčí a roste, a on ani neví jak. ²⁸Země totiž plodí úrodu sama od sebe - nejdříve stéblo, potom klas a potom zralé obilí v klasu. ²⁹A když úroda dozraje, ihned se chopí srpu, protože nastala žeň.“ ³⁰Řekl také: „K čemu přirovnáme Boží království? Jakým podobenstvím ho představíme? ³¹Je jako zrnko hořčice, které když je zaseto do země, je nejmenší ze všech semen na zemi. ³²Jakmile je však zaseto, roste, až je větší než všechny byliny, a vypouští mohutné větve, takže i ptáci mohou hnízdit v jeho stínu.“

Matouš 13:33 Vyprávěl jim ještě další podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který žena vzala a zadělala do tří měric mouky, až nakonec všechno zkvasilo.“

Království milosti není možné vidět zvnějšku, ale je patrné jeho působení na srdce věřících. O tomto království učil Ježíš: „Nepřichází tak, abyste to mohli vypožorovat; ani se nedá říci: 'Hle, je tu' nebo 'je tam!' Vždyť království Boží je mezi vámi!“ (L 17:20.21) Řekl, že toto království není z tohoto světa, ale je to království pravdy. „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (J 18:37) Pavel řekl, že toto

království je Kristovo království „spravedlnosti, pokoje a radosti z Ducha svatého“, do něhož byli věřící přeneseni (Ř 14:17; Ko 1:13).

Lukáš 17:20.21 ²⁰Když se ho jednou farizeové zeptali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Boží království nepřichází zjevně. ²¹Nebude možné říci: ‚Je tu!‘ anebo: ‚Je tam.‘ Boží království už je přece mezi vámi!“

Jan 18:37 „Takže jsi král?“ zeptal se ho Pilát. „Sám říkáš, že jsem král,“ odpověděl Ježíš. „Narodil jsem se a přišel jsem na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo patří pravdě, mě poslouchá.“

Římanům 14:17 V Božím království přece nejde o jídlo a pití, ale o spravedlnost, pokoj a radost v Duchu svatém.

Koloským 1:13 On nás vysvobodil z nadvlády temnoty a přenesl do království svého milovaného Syna,

Ustanovení tohoto království bylo bolestnou zkušeností, která potvrdila, že bez kříže nelze dosáhnout koruny. Ježíš, Mesiáš, Boho-člověk přišel na konci své veřejné činnosti do Jeruzaléma jako právoplatný dědic Davidova trůnu. Seděl na oslátku, jak to bylo židovským zvykem při vjezdu králů (Za 9:9), přijímal spontánní a nadšené projevy podpory zástupů. Při jeho triumfálním vjezdu do svatého města „mohutný zástup“ prostíral na cestu své pláště, aby vytvořily královský koberec. Odsekávali palmové ratolesti a volali: „Hosanna synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově!“ (Mt 21:8.9) Tak se naplnilo Zachariášovo proroctví. Nyní se Kristus představil jako mesiášský král.

Zachariáš 9:9 Jásej vesele, Dcero sionská, dej se do zpěvu, Dcero jeruzalémská! Hle, tvůj král k tobě přichází, spravedlivý a vítězný; pokorný, sedící na oslu, na oslíku, osličím hříbátku.

Matouš 21:8.9 ⁸Veliký zástup pak prostíral své pláště na cestě a jiní sekali větve ze stromů a stlali je na cestu. ⁹Zástupy, které šly zepředu i zezadu, volaly: „Hosana, Synu Davidův!“ „Požehnaný, jenž přichází v Hospodinově jménu!“ „Hosana na výsostech!“

Žel, jeho nárok na trůn vzbudil odpor. Satanova nenávisť proti bezhříšnému králi dosáhla svého vrcholu. Během dvanácti hodin ho tzv. obhájci víry – Sanhedrin – tajně zatkli, postavili před soud a odsoudili k smrti.

Při tomto soudu Ježíš veřejně potvrdil, že je Synem Božím a králem svého lidu (L 23:3; J 18:33-37). Jako odpověď na tento svůj nárok byl posměšně oblečen do královského roucha a korunován, ne zlatou, ale trnovou korunou (J 19:2). Výsměšně ho „korunovali králem“. Vojáci ho tloukli a posmívali se: „Buď pozdraven, králi židovský!“ (J 19:3) A když ho římský guvernér Pilát představil národu slovy „Hle, váš král!“, jeho vlastní lid ho jednomyslně zavrhl a křičel: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ (J 19:14.15)

Lukáš 23:3 Pilát se ho zeptal: „Tak ty jsi židovský král?“ „Sám to říkáš,“ odpověděl Ježíš.

Jan 18:33-37 ³³Pilát se vrátil do paláce a zavola si Ježíše. „Tak ty jsi židovský král?“ zeptal se ho. ³⁴Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli?“ ³⁵„Jsem snad Žid?“ řekl Pilát. „Tvůj národ a vrchní kněží mi tě vydali. Co jsi udělal?“ ³⁶„Mé království není z tohoto světa,“ odpověděl Ježíš. „Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán židovským vůdcům. Mé království ale není odsud.“ ³⁷„Takže jsi král?“ zeptal se ho Pilát. „Sám říkáš, že jsem král,“ odpověděl Ježíš. „Narodil jsem se a přišel jsem na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo patří pravdě, mě poslouchá.“

Jan 19:2 Vojáci upletli trnovou korunu a narazili mu ji na hlavu. Navlékli mu purpurový plášť

Jan 19:3 a s voláním: „Ať žije židovský král!“ jej tloukli holemi

Kristus zřídil své království milosti na základě největšího ponížení – smrti na kříži. Brzy se však jeho pokoření změnilo ve vyvýšení. Po svém nanebevstoupení usedl spolu s Otcem jako Kněz a Král na trůn v nebesích (Ž 2:7.8; viz také Žd 1:3-5; Fp 2:9-11; Ef 1:20-23). Toto uvedení na trůn mu jako Synu

Božímu nedalo moc, kterou by před tím neměl. Ale nyní jako Boží i lidský prostředník měl se svou lidskou přirozeností poprvé účast na nebeské slávě a moci.

Žalm 2:7.8 ⁷Povím, co prohlásil Hospodin. Řekl mi: „Jsi můj syn, já jsem ode dneška Otcem tvým!
⁸Požádej mě a já učiním národy země tvým dědictvím, nejzazší končiny tvým vlastnictvím.

Židům 1:3-5 ³On je jasem jeho slávy a vyjádřením jeho podstaty; svým mocným slovem nese vše, co je. On se postaral o očistění hříchů a poté usedl po pravici Velebnosti na výsostech. ⁴Tento Syn o tolik převyšuje anděly, oč vznešenějšího jména se mu dostalo. ⁵Vždyť kterému z andělů Bůh kdy řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem ode dneška Otcem tvým“? A znovu: „Já jemu budu otcem a on mi bude Synem.“

Filipským 2:9-11 ⁹Proto jej Bůh povýšil nade všechno, jméno nad každé jméno mu daroval, ¹⁰aby před jménem Ježíš kleklo každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí ¹¹a každý jazyk aby ke slávě Boha Otce vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Efezským 1:20-23 ²⁰Tuto moc dokázal na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, ²¹vysoko nad každou vládu, mocnost, moc a panství i nad každé jméno, které se vyslovuje, ať už v tomto věku nebo v budoucím. ²²Bůh „poddal všechno pod jeho nohy“ a jako hlavu všeho jej dal církvi, ²³kteřá je jeho tělem, totiž plností Toho, který naplňuje všechno ve všech.

2. *Království slávy.* Království slávy bylo představeno na hoře Proměnění. Tam se Kristus zjevil ve své slávě. „Jeho tvář zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý.“ (Mt 17:2) Mojžíš a Eliáš představovali vykoupené. Mojžíš je představitelem těch, kteří zemřeli v Kristu a budou vzkříšeni. Eliáš představoval věřící, kteří budou při druhém příchodu vzati do nebe, aniž by zakusili smrt.

Matouš 17:2 a proměnil se před nimi. Jeho tvář zazářila jako slunce a jeho šaty zbělely jako světlo.

Království slávy bude zřízeno za převratných událostí při Kristově příchodu (Mt 24:27.30.31; 25:31.32). Po soudu, když skončí prostřednické dílo Syna člověka v nebeské svatyni, „Starý dnů“ – Bůh Otec – mu odevzdá „vladařskou moc, slávu a království“ (Da 7:9.10.14). Potom „království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“ (Da 7:27)

Matouš 24:27.30.31 ²⁷Příchod Syna člověka nastane jako blesk – rozzáří oblohu od východu až na západ. ³⁰Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí. ³¹A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý.

Matouš 25:31.32 ³¹Až přijde Syn člověka ve své slávě a s ním všichni andělé, posadí se na trůnu své slávy. ³²Všechny národy budou shromážděny před ním a on je oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů.

Daniel 7:9.10.14 ⁹Díval jsem se dál a uviděl toto: Byly rozestaveny trůny a Odvěký se posadil. Roucho měl bílé jako sníh, vlasy na hlavě jak vlnu beránčí. Jeho trůn - žhnoucí plameny a jeho kola - oheň hořící! ¹⁰Proud ohnivých řeky od něj vychází, miliony jsou jeho sloužících a miliardy před ním stojících. Soudní dvůr se posadil a byly otevřeny knihy. ¹⁴Byla mu dána vláda, sláva i království, aby jej ctili všichni lidé, národy i jazyky. Jeho vláda je věčná – nikdy neskončí, jeho království se nezhroutí!

Daniel 7:27 Království, moc i sláva všech království pod nebem pak bude odevzdána svatému lidu Nejvyššího. Jeho království potrvá věčně a všichni vládcové jej budou ctít a poslouchat.“

Království slávy bude na zemi ustanoveno na konci milénia, když z nebe sestoupí Nový Jeruzalém (Zj 20 – 21). Přijetím Ježíše Krista jako svého Spasitele se můžeme dnes stát občany jeho království milosti a při jeho druhém příchodu občany jeho království slávy. Před námi je život neomezených možností. Život, který Kristus nabízí, není život naplněný neúspěchem, marnými nadějemi a sny, ale je to život růstu, úspěšného putování se Spasitelem. Je to život, ve kterém se stále více projevuje pravá

láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání (Ga 5:22.23) – tedy plody vztahu, který Ježíš nabízí všem, kdo mu odevzdají svůj život. Kdo dokáže odolat takové nabídce?

Galatským 5:22.23 ²²Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, ²³mírnost a zdrženlivost. Tomu se žádný zákon nevyrovná.